

Kompleksowe Badanie Psychiatryczne

Właściwym postępowaniem wobec dziecka lub nastolatka przeżywającego problemy emocjonalne lub sprawiającego kłopoty wychowawcze jest skierowanie go na badania do psychiatry dziecięco-młodzieżowego. W przypadku poważnych zaburzeń kompleksowe badanie psychiatryczne staje się koniecznością.

Sporządzenie kompleksowej oceny psychiatrycznej wymaga zwykle paru wizyt u lekarza - dziecka, rodziców i innych członków rodziny. W celu zebrania dodatkowych informacji lekarz może, za zgodą rodziców, skontaktować się z innymi osobami ważnymi w życiu dziecka, takimi jak krewni, nauczyciele, lekarz rodzinny.

Kompleksowe badanie psychiatryczne obejmuje:

- opis problemów i objawów,
- informacje o stanie zdrowia pacjenta, przebytych chorobach (zarówno somatycznych, jak i psychicznych) i ich leczeniu,
- wywiad medyczny dotyczący rodziców i rodziny,
- wywiad na temat ogólnego rozwoju dziecka,
- informacje o szkole i kontaktach rówieśniczych,
- informacje o stosunkach panujących w rodzinie,
- wywiad psychiatryczny przeprowadzony z dzieckiem,
- poza tym badania laboratoryjne, takie jak: badania krwi, rentgenologiczne lub dodatkowe konsultacje, np. psychologiczne, logopedyczne, pedagogiczne, jeśli są potrzebne.

Po zebraniu powyższych danych i na ich podstawie lekarz formułuje swój pogląd na temat pacjenta, to jest wstępna diagnoza. Opisuje problemy, jakie ma dziecko, analizując ich fizyczne, psychologiczne i społeczne aspekty w powiązaniu z potrzebami rozwojowymi dziecka, historią jego chorób oraz podsumowaniem atutów dziecka, osobowościowych i sytuacyjnych, które są znaczące w procesie leczenia. Podsumowanie i wnioski wynikające ze sporządzonej informacji o pacjencie powinny być sformułowane językiem zrozumiałym dla rodziców i samego dziecka, jeśli jest już w wieku, który to umożliwia.

Lekarz zawsze powinien znaleźć czas na rozmowę wyjaśniającą z rodzicami i dzieckiem, którzy po zapoznaniu się z wnioskami kompleksowej oceny psychiatrycznej na pewno zechcą zadać mu jakies pytania.

- Czy nasze dziecko jest normalne? Czy my (rodzice) jesteśmy normalni? Czy ponosimy jakas winę za chorobę naszego dziecka?
- Czy nasze obawy są przesadne?
- Czy pan doktor nam pomoże? Czy pan doktor pomoże naszemu dziecku?
- Czy nasze dziecko rzeczywiście wymaga leczenia? Czy my wymagamy leczenia?
- Co złego dzieje się z naszym dzieckiem? Jaka jest diagnoza?
- Jakie są zalecenia? Czy rodzina może w czymś pomóc?
- Czy leczenie jest kosztowne? Jak długo będzie trwało?

Rodzice chorego dziecka często się martwią, jak oni sami wypadną w toku wywiadu przeprowadzanego przez lekarza. Rola psychiatry dziecięco-młodzieżowego polega na tym, by być partnerem rodziców, a nie oskarżycielem ani sędzią. Psychiatra wysłuchuje rodziców oraz dziecka i pomaga im określić krótko- i długoterminowe cele dokonywanej kompleksowej oceny psychiatrycznej. Rodzice zawsze powinni mieć możliwość zapytania o sprawy, których do końca nie rozumieją, o znaczenie słów, których nie znają.

Psychiatry dziecięco-młodzieżowi są specjalnie przygotowani do przeprowadzenia kompleksowej oceny psychiatrycznej, która obejmuje nie tylko samo dziecko, ale i jego rodzinę. Gdy u dziecka zostanie rozpoznane zaburzenie wymagające leczenia, lekarz wydaje odpowiednie zalecenia i opracowuje indywidualny plan całonocnego postępowania.